

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8635** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.68 от Закон за защита от дискриминация.

Образувано е по жалба подадена от „ЮСК БУЛ“ ЕООД срещу Решение № 398/03.08.2022г. на Комисия защита от дискриминация, постановено по преписка № 149/2021г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав.

Жалбоподателят поддържа, че решението на КЗД следва да бъде обезсилено, тъй като е постановено в недопустимо производство. Поддържа, че КЗД не разполага с компетентност да се произнесе по така подадената жалба, тъй като въпросът засяга колективен трудов спор, а не прояви на неравноправно третиране. Евентуално поддържа, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като не е налице нарушение на чл.14, ал.2 ЗЗДискр, нито проява на неравноправно третиране спрямо жалбоподателя. Правилата за възстановяване на разходите за транспорт на служителите са приети, след като са съобразени всички относими обстоятелства, както нагласите на самите служители. Поддържа, че не е налице дискриминация, с оглед на което прави искане решението на КЗД да бъде обезсилено, евентуално отменено. Прави искане и определената имуществена санкция да бъде намалена.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – И. П. И. оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и

взе предвид доводите на страните, приема следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е Решение № 398/03.08.2022г. на Комисия за защита от дискриминация, с което е прието за установено, че с действията си ответникът „ЮСК БУЛ“ ЕООД, е извършил нарушение на чл.14, ал.2 ЗЗДискр. по отношение на жалбоподателя И. П. И.. Наложена е на основание чл.80, ал.2 ЗЗДискр. имуществена санкция на ответника в размер на 500 лева за извършеното нарушение. На основание чл.76, ал.1, т.1 ЗЗДискр., Комисията е дала задължително предписание на „ЮСК БУЛ“ ЕООД, с цел изравняване на възможностите за транспорт, да предостави възможност на служителите на дружеството, които са на сменен режим на работа сами да избират възможността за осигуряване на транспорт до и от работното място – ваучер за таксиметрова услуга или фиксирана парична сума за транспорт. Обстоятелствата по случая, не са спорни.

Производството е образувано по жалба на И. П. И. срещу „ЮСК БУЛ“ ЕООД, с която като служител на дружеството и като „председател на синдикалната секция към КТ „Подкрепа““ е сезирал КЗД относно „различно и неравноправно третиране на служителите“ в дружеството. Горното се изразява във взетото решение от страна на ръководството на дружеството, след премахване на организирания транспорт за служителите, да им предоставя месечно по 60 лева за транспорт. Изключението е, че това важи за служителите, които са на двусменен режим на работа – първа смяна сутрин от 6:00 до 14:30 и втора смяна – от 14:30 часа до 23:00 часа. За разлика, на служителите от администрацията които са с работно време от 8:00 часа до 16:30 часа, е предоставено право да избират – или тези 60 лева месечно, или ваучер за такси до метростанция „С.“. Жалбоподателят поддържа, че тази възможност, която имат служителите от администрацията ги поставя в неравностойно положение с другите служители, които работят на двусменен режим и които нямат право да избират коя от двете възможности за транспорт да ползват. По тези твърдения е поискал Комисията да установи извършената дискриминация, да разпореди преустановяване на неравноправното третиране от страна на работодателя и да наложи предвидените в закона санкции.

В подкрепа на изложеното в жалбата е представил разпечатка от електронна кореспонденция, с която жалбоподателят е уведомен, че от 01.04.2021г. ще бъде включен в „Бонус Транспорт“, съгласно политиката на компанията и няма да има право на служебно такси, тъй като то е опция само за редовна смяна.

Работодателят не е оспорил тези обстоятелства. Представил е Заповед № 49.1./26.05.2020г., с която е наредено да бъде осигурен за сметка на работодателя при условията и реда на заповедта, транспорт на всички служители в административно звено, с цел достигане и напускане на работното място. Съгласно т.2 от заповедта, работодателят предоставя на служителите в административното звено право на избор между две възможности за осигуряване на транспорт до и от работното място: предоставяне на ваучери за таксиметрова услуга или ежемесечно изплащане на фиксирана парична сума за транспортни разходи. В подточки 2.1 и 2.2 са описани условията при които се предоставят двете възможности – ваучерът за таксиметрова услуга може да бъде използван единствено за транспорт с избраната от работодателя таксиметрова компания от Дистрибуционен център до метростанция „С.“ и обратно. Фиксираната парична сума за транспорт до и от работното място е в размер на 60 лева и се изплаща ежемесечно, като работодателят не изисква документ за реално направените от служителя разходи за транспорт.

В административното производство работодателят е представил още и Заповед № 22/17.03.2020г. относно въвеждането на дистанционен режим на работа за служители и Докладна – записка от 27.05.2020г., изготвена от служител на длъжност „Специалист управление на човешките ресурси“, относно възстановяване на разходите за транспорт.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното решение на КЗД е постановено в производство по реда на глава Четвърта, раздел I от ЗЗДискр., образувано по жалба на И. П. И.. Решението е изготвено в писмена форма и има необходимото съдържание по чл.66 ЗЗДискр., с оглед на което са спазени законоустановените изисквания за форма на административния акт. Преди постановяване на решението е извършена процедура по проучване на данните по случая, предоставена е възможност на страните да се запознаят със събраните доказателства преди разглеждането на преписката в открито заседание, с оглед на което и са спазени процесуалните правила.

По възраженията на жалбоподателя за произнасяне на КЗД при липса на компетентност за разглеждане на така депозираната жалба, както и за допуснати нарушения на материалния закон, съдът намира следното:

С разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Алинея 2 разяснява, че пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

В конкретния случай, жалбата пред КЗД е подадена от засегнатото лице – И. П. И., с оглед на което предмет на проверка в производството по раздел I от глава Четвърта на ЗЗДискр. е установяването, налице ли е по-неблагоприятно третиране от страна на работодателя на И. П. И., на основата на признаците по чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр., отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

На първо място, с оглед наведените твърдения в жалбата – че на служителите в предприятието, не са предоставени равни условия на труд по отношение транспорта от и до работното място, съдът намира, че относима към твърдяното нарушение е разпоредбата на чл.13 ЗЗДискр., а не както е прието в решението – чл.14 ЗЗДискр. Въпросите свързани с транспортното обслужване на работниците/служителите са елемент от Социално-битово и културно обслужване в предприятието, на основание чл.294 КТ, което е част от задължението на работодателя да осигурява подходящи условия на труд. В понятието „основни условия на труд и заетост“ се включват и въпросите свързани със заплащането, съгласно легалната дефиниция дадена с §1, т.20 от ДР на КТ. В жалбата си И. И. не излага оплаквания, че работодателят не му е осигурил равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд, а че е предоставил по-благоприятни условия на труд свързани с транспорта от и до работното място на други служители. В тази връзка съдът намира, че КЗД е следвало, съобразявайки

оплакванията в жалбата, да прецени дали работодателят е извършил нарушение на задължението си да осигури еднакви условия на труд без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. (чл.13), а не както е прието в решението – дали е нарушил задължението за осигуряване на равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд.

На следващо място, след като КЗД е сезирана с жалба на засегнатото лице – И. П. И., за да се приеме, че е налице пряка дискриминация спрямо него, следва да се установи, че той е по-неблагоприятно третиран на основата на признаците по чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр., отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице, но при сравними сходни обстоятелства. С оглед безспорните обстоятелства, че И. П. И. работи на сменен режим - първа смяна сутрин от 6:00 до 14:30 и втора смяна – от 14:30 часа до 23:00 часа, за да се прецени налице ли е дискриминация спрямо него, следва сравнението по чл.4, ал.2 ЗЗДискр, да се извърши с работници и служители, които работят при сравними обстоятелства, в случая, които също работят на двусменен режим. Няма спор по делото, че т.к. „Бонус транспорт“ се изплаща от работодателя при едни и същи условия на всички работници/служители работещи на режим от две смени, без значение от позицията и звеното, в което работят. При това положение е видно, че сравнявайки условията за транспорт предоставени на И. И., с условията за транспорт на служителите работещи при сходни обстоятелства – на този двусменен режим, не се установява различно третиране от страна на работодателя. Предоставените от него условия за транспорт от и до работното място, са едни и същи за всички работниците работещи на режим от две смени – всички имат право да ползват на т.н. „Бонус Транспорт“ – изплащане на допълнителни средства за транспорт. От приложения към административната преписка имейл до И. И. е видно, че единствената причина да не може да ползва занапред „служебно такси“ е фактът, че няма да работи при условията на редовна смяна, т.е. съображенията не са лично по отношение на него.

Съдът намира, че с оглед въведения с жалбата на И. П. И. предмет на производството, не са налице основания при преценката, налице ли е дискриминация спрямо него, сравнението да се извършва със служители работещи на друг режим на работното време – „редовна смяна“, тъй като по този начин се нарушава изискването на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. сравнението да се извършва спрямо третирането на лица при сравними сходни обстоятелствата. Различното работно време е съществено обстоятелство, което различава условията при които работи И. П. И., с условията при които работят служители – редовна смяна. Действително, съгласно разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗЗДискр., сдружения на физически лица (в това число синдикати на работниците по чл.4 КТ), както и юридически лица, също се ползват от правата по този закон, когато са дискриминирани на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, по отношение на техния членски състав или на заетите в тях лица, но в случая жалбата, с която е сезирана КЗД е подадена от И. П. И. в лично качество, с твърдения, че спрямо него е налице дискриминация. Жалбата не изхожда от група засегнати лица – всички работници/служители в предприятието, които работят на двусменен режим, нито И. И. твърди да е оправомощен да ги предсталвява, за да може да се преценява дали е налице сходство с третирането на останалите работници/служители работещи в редовна смяна по отношение условията за транспорт. В случая жалбата е подадена лично от И. П. И., с оплаквания, че спрямо него е налице проява на пряка дискриминация, която обаче съдът не установява, сравнявайки условията за транспорт

спрямо лицата работещи при сходния режим с И. И. – останалите служители на двусменен режим. Не се установява той да е третиран по-неблагоприятно от останалите служители, с оглед на което съдът намира, че не се установява нарушение на ЗЗДискр. по така наведените в жалбата оплаквания.

По тези съображения, обжалваното решение на КЗД следва да бъде отменено, като на основание чл.173, ал.1 АПК, следва да се постанови ново решение, с което жалбата на И. П. И. да се остави без уважение.

При този изход на делото, правно на разноски има „ЮСК БУЛ“ ЕООД, на основание чл.143, ал.1 АПК. Претендира сумата от 1800 лева – платено адвокатско възнаграждение с ДДС, съгласно представената фактура от 16.11.2022г. Ответникът релелира възражение по чл.78, ал.5 ГПК, вр. чл.144 АПК, за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото, както и обстоятелството, че размерът на възнаграждението е близък до минималния съгласно чл.8, ал.2, т.9 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЮСК БУЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], Решение № 398/03.08.2022г. на Комисия защита от дискриминация, постановено по преписка № 149/2021г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№ 44-00-1552/11.05.2021г. подадена в Комисия за защита от дискриминация от И. П. И. с ЕГН с ЕГН [ЕГН] срещу „ЮСК БУЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Комисия защита от дискриминация да заплати на „ЮСК БУЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 1800 лева – съдебни разноски.

Решението е постановено при участието на И. П. И. с ЕГН с ЕГН [ЕГН] като заинтересована страна.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: